

Hubert Kornelisz. Poot (1689-1733)

Poot, Hubert Kornelisz., werd in 1689 geboren te Abtswoude als enige zoon van Kornelis Poot en Katharina Groenheide, die een boerenbedrijf hadden aan de Abtswoudseweg, nr. 45. De in later jaren sterk verbouwde boerderij staat er nog en draagt de naam "Elisabeth". Naar het schijnt waren de ouders van Hubert niet onbemiddeld. Hij kreeg tenminste gelegenheid om naar school te gaan en later om zich te oefenen in muziek en tekenen, terwijl hij ook allerlei boeken kon aanschaffen om zich te ontwikkelen. Zijn eerste kennismaking met de dichtkunst was bij de rederijders van Schipluiden en Kethel, maar al spoedig ging hij zijn eigen weg, waarbij Vondel en Hooft zijn grote voorbeelden waren. Ook bestudeerde hij in vertaling Latijnse dichters.

Na enkele kleine publicaties in 1713, verscheen in 1716 zijn eerste gedichtenbundel bij de uitgever Willis te Rotterdam onder de titel "Mengelingen". In deze bundel stonden de minnedichten centraal. De uitgave had veel succes en reeds in hetzelfde jaar was een herdruk nodig, gevolgd door een derde druk in 1716. Poots naam als dichter was gevestigd. In 1722 verscheen een tweede bundel met als titel "Gedichten", nu bij Boitet te Delft. Uit de in deze bundel opgenomen gelegenheidsgedichten blijkt, dat Poot veel contacten in Delft had, ook met regentenfamilies en geleerden. Boitet zorgde er voor, dat Poot geregeld werk had met het bewerken van uitgaven uit vroeger tijd. Daarom besloot de dichter in 1723 naar Delft te verhuizen en voortaan van zijn pen te leven. Het werd een mislukking. Door tegenslag en slecht gezelschap raakte Poot aan de drank en binnen een jaar keerde hij berooid en beroofd van illusies terug naar Abtswoude. Maar lust in het boerenwerk had hij niet meer. In deze tijd maakte Hubert een zware geloofscrisis door, waarvan de weerklink is te beluisteren in zijn tweede bundel "Gedichten". Gelouterd kwam hij uit deze crisis, maar de luchtige toon van voorheen was uit zijn gedichten verdwenen. Wel had zijn verdraagzaamheid tegenover andersdenkenden, altijd al aanwezig, zich verdiept en verbreed.

In 1732 trouwde Poot met Neeltje 't Hart, dochter van de burgemeester van 's-Gravenzande. Zij vestigden zich in Delft op de hoek van de Oude Langendijk en de Jacob Gerritstraat 25, en dreven een tabakswinkel op de Markt. Poot had begrepen dat een broodschrijver geen bestaan had en besloot "een eerlijke neeringe bij der hant te nemen". Het geluk duurde maar kort.

In 1733 overleed, 13 dagen oud, hun dochttertje Jakoba. Vijf maanden later stierf Poot zelf, vermoedelijk aan de toring. Hij werd begraven in de Oude Kerk.

Poot was een kind van zijn tijd. Dat betekent, dat veel van zijn werk voor ons niet of moeilijk leesbaar is door de ingewikkelde zinsbouw en de mythologische toespelingen. Maar onder de dichters van de 18e eeuw neemt hij een vooraanstaande plaats in. En tot in onze tijd zijn bijvoorbeeld zijn "Akkerleven" en het ontroerende "Op de Doot van mijn Dochttertje" bekend gebleven.

Lit.:

- C.D. Goudappel, E.J. Marico, H.K. Nagtegaal en D. Wijbenga. *Genealogische en Historische Encyclopedie van Delft*, deel I (1984), blz. 212, 213.

Afbeelding:

- Collectie Beeld & Geluid Delft, inv. nr. 77047.